

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Έν Ἑλλάδι Δρ. 8
Έν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Δρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθήναις

ΕΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 τρέχοντος Μαρτίου ἕως 15 προσεχοῦς Σηβρίου 1896· καὶ ὀφείλουν οἱ αἰτοῦντες νὰ ἐγγράφωσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστέλλωσι συνδρομὴν διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα μόνον δηλ. ἐξέμνηον. Οὐδεμία συνδρομὴ δύναται νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ ἄλλην ἐποχὴν παρὰ ἀπὸ τὴν 15 Μαρτίου 1896.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τετραετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Τὸ Στάδιον τὸ Παναθηναϊκὸν ἐδέχθη τὸ παρελθὸν Σάββατον, μετὰ τόσων αἰώνων σιωπῆς, τὴν πρώτην ἑλληνικὴν νεότητα, τὴν ὀργῶσαν εἰς τὰ γυμνάσματα ἀπερ οἱ πρόγονοι ἡμῶν θεώρουν ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἔνευ διὰ τοὺς χρηστοὺς πολίτας· δὲν προηγήθη ἐπίσημος τελετὴ οὔτε λόγοι πανηγυρικοὶ ἀπηγγέλθησαν ἵνα δι' αὐτῶν διαλαληθῇ ἡ ἐθνικὴ σημασία τῶν ἀγῶνων οἵτινες ὑπὸ αἰσίους ἤρξαντο οἰωνούς. Ὑπὸ ἱερᾶς δὲ συγκινήσεως κατελαμβάνετο ὁ εἰσερχόμενος εἰς τὸ Στάδιον ὅπερ, τῇ φιλογενεῖ ὠρεῖ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μεγάλου Ἡπειρώτου, ἀνέλαβε τὸν πανάρχαιον αὐτοῦ προωρισμὸν καὶ θὰ δεχθῇ μετ' ὀλίγων ἀγωνιστὰς ἐρχομένους ἀπὸ πάσης εὐρωπαϊκῆς πόλεως ἀφ' ἑνὸς μὲν ἵνα ἀγωνισθῶσι καὶ ἐπιδείξωσι τὴν σωματικὴν αὐτῶν διάπλασιν καὶ ὑπεροχὴν ἀφ' ἑτέρου δ' ὅπως θυμιάσωσι τοὺς νεωτέρους Ἕλληνας οἵτινες εἰς πᾶσαν τῆς πατρίδος δόξαν συντελοῦσιν, ἀφθότως χύνοντες τὸ χρῆμα καὶ πολλαπλασιάζοντες τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους. Πολύπτυχος ἐκυμαίνεται εἰς τὸ ἄκρον τοῦ Σταδίου ὑπερθεν τῆς σφεδρόνης, ἡ κυανόλευκος σημαία, ἡ ἀγαπητὴ αὕτη μήτηρ εἰς τὴν θέν τῆς ὁποίας πάλαι πᾶσα ἑλληνικὴ καρδιά καὶ δακρύει τῶν ἀποκλήρων τέκνων ὁ ὀφθαλμὸς καὶ ἐκάλει τὰ πανελλήνια τέκνα ἵνα ἀγωνισθῶσιν ἐκεῖ ὅπου οἱ προπάτορες ἡμῶν ἀγωνιζόμενοι παρεσκεύασαν τὴν ἐπὶ πολὺ κοιμηθεῖσαν δόξαν τῆς πατρίδος· ἐδῶ εἰς τὸ Στάδιον θὰ ἀναφλεγῇ ὁ εἰς πάντα Ἕλληνα ἐμφυλίσων σπινθὴρ τῆς ἀνδρείας καὶ γενναιοφυχίας, ἐδῶ θὰ στεφθῶσιν ὅσοι δειξώσιν ὅτι κέκτηνται δυνάμεις ἰσχυράς· ἐντεῦθεν θὰ ἐξέλθῃ ἡ φλόξ ἥτις θὰ διασπαρῇ πανταχοῦ καὶ θὰ ἀνάψῃ εἰς τὴν καρδίαν πάντων τῶν ἑλλήνων τὸν ἔρωτα πρὸς τὰ γυμνάσματα, πρὸς τὴν πανελλήνιον δόξαν. Εἶνε μακρὰ ἡ ἱστορία τῶν ἀρχαίων ἀγῶνων καὶ διὰ τοῦτο σύσσωμος ἡ Ἑλλάς καὶ μὲ ἐγκάρδιον εὐφροσύνην ἐχαίρειτῃς τοὺς ἀναδιόντας ἀγῶνας καὶ τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ Σταδίου.

Οἱ ἀγῶνες ἀρχάμενοι τὸ Σάββατον ἐπερατώθησαν τὴν Δευτέραν, μετὰ τριήμερον δηλ. διάρκειαν· τὰς δύο ὁμῶς πρώτας ἡμέρας, τὸ Στάδιον κατεκλύζετο ὑπὸ τοῦ πλήθους· πάντες ἐσπεύον πρὸς ἐκεῖ ὅπου μεταξὺ τῶν πρώτων παρίστατο ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια διὰ τῆς παρουσίας αὐτῆς τιμᾶσα τοὺς ἀγῶνας καὶ ἐμφυχούσα τοὺς ἀγωνιζομένους.

Ὡς πρῶτον ἀγώνισμα εἶχεν ὀρισθῇ, ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν κριτῶν ἧς προεδρεῖ ἡ Α. Υ. ὁ βασιλόπαις Γεώργιος, δρόμος καὶ τοῦτον ἠκολούθησαν ἄλλα ἀγωνίσματα, ὡς δισκοβολία, ἄλματα, καὶ ἐπερατώθησαν τὴν Κυριακὴν διὰ τοῦ Μαραθωνίου δρόμου, τὸν ὁποῖον οἱ δρομεῖς

διήνυσαν εἰς 3 ὥρας καὶ 15'. Ὁ δρόμος οὗτος εἶνε σταδίων 40 ἢτοι ὥρων 8. Διεγείρει ἐκπληξιν ἡ ἀντοχὴ τῶν δρομέων καὶ ἀπέσπασαν οὗτοι τρέχοντες εἰσερχόμενοι εἰς τὸ Στάδιον ἐξ ἀποστάσεως 40 σταδίων τὰ χειροκροτήματα τοῦ πλήθους τὸ ὁποῖον ἦτο ἀκράτητον ὅπως ἐπεφυμῇ· καὶ ὁ βασιλεὺς συνεμερίσθη τοῦ πλήθους τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ ἐκροτάλισε καὶ αὐτὸς τὰς χεῖρας, εἰσὶν ἐπὶ στέψας καὶ ἐπαινέσας τοὺς νέους ἐκείνους οἵτινες ἐπεδείξαντο ἀνδρείαν καὶ οἵτινες θὰ χρησιμεύσωσι ἡμέραν τινα ὅπως παρὰσχῶσιν ἐκδουλεύσεις εἰς τὴν πατρίδα· ἂν ποτὲ κληθῶσιν. Οὕτω ἐπαρτώθησαν αἰσίως οἱ πανελλήνιοι δοκιμαστικοὶ ἀγῶνες καὶ μεταξὺ τῶν διαγωνισθέντων ἐξελέγησαν οἱ ὑπερτερήσαντες τοὺς ἄλλους ἵνα ἀγωνισθῶσι κατὰ τοὺς διεθνεῖς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνας ὧν ἡ ἐναρξίς ὠρίσθη διὰ τὴν 25ην τρέχοντος. Μέχρι τῆς ἡμέρας αὐτῆς θὰ ὦσι περατωμένοι καὶ αἱ ἐκτελούμεναι ἐργασίαι ἐν τῷ σταδίῳ· θὰ στηθῇ δὲ καὶ ὁ ἀνδριὰς τοῦ δωρητοῦ κ. Ἀβέρωφ πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ Σταδίου εἰς μέρος ὅπερ νὰ εἶνε καταφανὲς ἐξ ὅλων τῶν πλευρῶν τοῦ ἑσωτερικοῦ. Καὶ ἡγήθη περὶ τούτου θόρυβος οὐχὶ μικρὸς διότι ἐνῷ τὸ δωδεκαμελὲς συμβούλιον ἐν τῇ ἀρχικῇ αὐτοῦ ἀποφάσει εἶχεν ὀρίσει μέρος κατὰ φανέρους διὰ τὸν ἀνδριάντα, τὸ βᾶθρον ἐτοποθετεῖτο δεξιᾷ τῷ εἰσερχομένῳ εἰς τὸ Στάδιον καὶ εἰς μέρος οὐχὶ ἀληθῶς καταφανές. Ἡ ἀρμοδιὰ ἐπιτροπὴ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι θὰ στηθῇ τὸν ἀνδριάντα τοῦ εὐεργέτου ἐκεῖ ἀκριβῶς ὅπου εἶχεν ἀρχικῶς ὀρισθῇ καὶ ὅπου κυρίως ἀρμόζει, νὰ εἶνε ὁρατὸς πανταχοῦ ἐν τῷ σταδίῳ καὶ οἱ ἀγωνιζόμενοι νὰ ἐνθαρρύνωνται ἐκ τῆς θέας αὐτοῦ. Ἀλλοῖα ἀποφάσεις καὶ αὐτὸν τὸν εὐεργέτην δύναται νὰ πικράνῃ.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἡ ἐκλογὴ τῶν νέων ἐφοροεπιτρόπων.—Ἡ συνέλευσις ἐν τῇ μητροπόλει.—Οἱ λογαριασμοὶ καὶ οἱ κανονισμοί.—Τὰ κόμματα.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα μετὰ μεγίστου κρότου ἤρχισαν νὰ γίνωνται αἱ ἐκλογαὶ τῶν ἐφόρων καὶ ἐπιτρόπων τῶν ἐκκλησιῶν. Τὴν τετάρτην συνήχθησαν ἐν τῇ ἱερᾷ Μητροπόλει πάντες οἱ ἔχοντες δικαίωμα ψήφου (ὅσοι εἶνε ἐντελῶς ἀκκληϊῶτοι τοῦ λαμβάνειν ἀπὸ τὰ ἐλὲν) γέννημα καὶ θρέμμα τῆς πόλεως Ἰωαννίνων (καθότι οὐδεὶς μὴ γεννημένος καὶ θρεμμένος ἐν Ἰωαννίνοις καίτοι πρὸ 50 ἐτῶν ἐγκατεστημένος ἐκεῖ ἔχει δικαίωμα ψήφου) ὅπως ψηφίσωσι τοὺς καλποφύλακας τῆς μελλούσης ψηφοφορίας τῶν ἐφόρων ἐπιτρόπων καὶ δημογερόνων. Κατὰ πρῶτον οἱ πολῖται ἐζήτησαν τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ παρελθόντος 11/2 ἔτους παρὰ τῆς ἐφοροεπιτροπῆς τοῦ ἔτους τούτου. Ἐκεῖ ἤρχισαν αἱ συζητήσεις ζητούντων μερικῶν πολιτῶν ὡς τοῦ Κώστα Φώτου, τοῦ Γεωργίου Μπίλα καὶ ἄλλων τινῶν λεπτομερεῖς ἐξηγήσεις περὶ τῶν διαφόρων εἰσοδημάτων καὶ ἐξόδων ὅλων τῶν ἐκκλησιῶν καὶ περὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν χρημάτων ὑπὸ τῶν ἐφόρων. Ἐπειδὴ φυσικὰ δὲν ἦτο δυνατόν ἐκείνην τὴν στιγμὴν νὰ γίνῃ ἡ ἐξελέγξις τῶν λογαριασμῶν πρὸς εὐχαρίστησιν τοῦ Κώστα Φώτου καὶ τοῦ Μπίλα, οὗτοι ἤρχισαν νὰ θυμῶναι νὰ μὴ εἰδῶνται οὔτε τὸν Ἀγ. Μητροπολίτην ἀλλὰ μεθ' ὅσης ἀναιδεῖας δύναται τις νὰ φαντασθῇ νὰ τοῦ λέ-

γουν ἀπὸτε δεσπότη μου θὰ γίνῃ ὁ κανονισμὸς νὰ ἐξελέγχωνται οἱ λογαριασμοὶ ὅπως πρέπει· μᾶς ὑπόσχεσαι ἀπὸ τόσον καιρὸν καὶ δὲν βλέπομεν νὰ κάμῃς τίποτε, ὁ Μητροπολίτης βεβαίως δὲν ἠδύνατο νὰ φανῇ ἴσος πρὸς αὐτοὺς καὶ νὰ ἀνταποδώσῃ τὰ ἴσα, ἀλλὰ μετὰ τοῦ φύσει ἀγαθοῦ τρόπου του καὶ τῆς γλυκείας γλώσσης του τοῖς εἶπεν ὅτι «καὶ αὐτὰ θὰ γίνωνται». Ἀλλὰ οὗτοι δὲν καθυσάχασαν καὶ ἐφώνηζον «θὰ μᾶς πωλήσουν ταῖς ἐκκλησιαῖς καὶ τὰ μανάλια...» καὶ ἄλλα πολλὰ ἐφώνηζον καὶ ἀπὸ τὸν θυμὸν τῶν ἐφυγον αὐτοὶ μὲ καμμιὰ δεκαριά τοῦ κόμματός των καὶ δὲν ἔμειναν νὰ ψηφίσουν διὰ καλποφύλακας.

Ὑστερον ἀπὸ αὐτὰ καὶ ἄλλας τινὰς συζητήσεις ἐγένεε πρακτικόν, τὸ ὁποῖον διελάμβανε τὰ ἐξῆς δύο. Α'.) Εἰς οὐδὲνα ἐπιτρέπεται νὰ ψηφίσῃ ἂν δὲν ἔχη πληρωμένον τὰ νιφούζια τὰ ὁποῖα τοῦ ἐπιβάλλονται ὑπὸ τοῦ κοινοῦ, μὰ ἂς εἶνε καὶ Ἀλιεὺς καὶ Μίσιος καὶ Χαΐτας καὶ ὁποῖος θέλει. Β'.) Εἰς οὐδὲνα ἐπιτρέπεται νὰ πέμπῃ τὴν ψήφον του δι' ἄλλου ἐντὸς φακέλλου· ἐν ἡ δὲ περιπτώσει εἶναι τις ἀσθενής, δύναται νὰ πέμπῃ μὲ ἄλλον τὴν ψήφον του συνοδευμένην καὶ μεραπόρτον ἱατροῦ.

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ πρακτικοῦ τούτου ἤρχισεν ἡ ψήφισις, ἥτις καὶ ἐτελείωσε πολὺ ὀλίγορα, καθότι πάντες οἱ ψηφίζοντες ἦσαν ἐκεῖ· μετὰ τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων ἐβγήκαν καλποφύλακες οἱ κκ. Μαρτίνης Κέντρου, Στέφανος Ἀράκης, Χρῆστος Κιούρης καὶ Λεωνίδας Κίρκος.

Οὗτοι μετὰ τοῦ Μητροπολίτου ὥρισαν τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐφοροεπιτρόπων καὶ ἄλλην ἡμέραν πρὸς ἐκλογὴν τῆς δημογεροντίας.

Ὡς ἡμέρα τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐφοροεπιτρόπων ὠρίσθη τὸ Σάββατον ἀπὸ πρωῒας μέχρι ἑσπέρας καὶ ἡ δευτέρα ἀπὸ πρωῒας μέχρι μεσημβρίας ὅτε θὰ ἐκλείνῃ ἡ πόρτα τῆς Μητροπόλεως.

Ἀμέσως τὴν Πέμπτην οἱ πολῖται εὐρέθησαν διηρημένοι εἰς δύο μεγάλα στρατόπεδα· εἰς τὰ ὁποῖα ἦσαν καὶ πολλοὶ ἐκατέρωθεν μὲ φροβερὰ ἀτομικὰ πάθη.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Βελιγράδιον, 12 Μαρτίου. Ὁ κ. Νοβάκοβιτς μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν θὰ συνοδεύσωσι τὸν βασιλέα Ἀλέξανδρον εἰς Ἀθήνας.

Νίσσα. Ἡ βασίλισσα Ναταλία ἀσθενεῖ σοβαρῶς.

Κων/πολις. Αἱ ἐν Γαλιζίᾳ γινόμεναι παρασκευαὶ πρὸς ὑπόδοχὴν τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας Φερδινάνδου εἰσι μεγαλοπρεπεῖς. Ὁ Σουλτάνος θὰ τιτλοφορῇ τὸν ἡγεμόνα διὰ τοῦ «Βασιλικῆς ὑψηλότης» ἀλλὰ μόνον προφορικῶς.

Κάϊρον. Τηλεγραφήματα ἐκ Σουακίμ ἐπιβεβαιῶσι τὴν εἰδησιν ὅτι ὁ χαλίφης Ἀβδουλλάχ ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῶν Ἰταλῶν. Ἀναμένονται 4,000 σιπαῖοι προσερχόμενοι ἐξ Ἰνδικῆς.

Κατὰ τὴν ἐναρξιν τῶν Πανελληνίων ἀγῶνων τὸ παρελθὸν Σάββατον, ἅπαντες οἱ δημοσιογράφοι ἀνεξαιρέτως ἀπεχώρησαν ἐκ τοῦ Σταδίου, διότι ἐνῷ τὴν προτεραίαν εἶχεν ὀρισθῇ θέσις διὰ τοὺς δημοσιογράφους, πλησίον τῆς ἐπιτροπῆς, μετεβλήθη ἡ ἀπόφασις κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἀγῶνων καὶ ἐτοποθετήθησαν εἰς θέσιν κατεχομένην ἀπὸ πάσης τάξεως πολίτας καὶ

οὐχὶ κατάλληλον πρὸς τὸν δημοσιογραφικὸν σκοπὸν. "Ενεκα τούτου αἱ κυριώτεραι ἐφημερίδες τὴν ἐπομένην οὐδὲν περὶ τῶν ἀγῶνων ἐδημοσίευσαν, ἀποβλέπουσαι ὅμως εἰς τὸ ἔθνικόν ἔργον ἐδήλωσαν ὅτι δὲν θὰ πύσωσαν ὑποστηρίζουσαι τοὺς ἀγῶνας ἐκ καὶ ἄκρι τοῦδε ἐγένετο. Καθ' ἡμᾶς τὸ ἄσπορον τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἐμποτεύουσαν ἀστυνομίαν τοῦ Σταθίου ἥτις κατεδείχθη ἀνεπαρκὴς καὶ ἀκατάρτιστος. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τοὺς ἀποχωρήσαντας δημοσιογράφους ἐπικινῶμεν αὐτοὺς οὐχὶ διὰ τὸ κίνημα τοῦτο ἀλλὰ διότι ἐλπίζομεν ὅτι θὰ χρησιμεύσῃ αὐτὸ εἰς τὸ μέλλον ὡς ἀρετηρία συνάσπειρος καὶ αἰσθασμὸς τοῦ τύπου ὅστις εἰς πᾶσαν περίστασιν προσέρει ἀνεπαρκῶς ὑπηρεσίας. Ὁ τύπος εἶνε ἐκεῖνος ὅστις χρησιμεύει ὡς βαθμὶς εἰς τοὺς πολιτικούς, τοὺς ἐπιστημοναίους, τοὺς βιομηχανοὺς κτλ. καὶ ἡμῶς παρ' ὧν ἐν δεδομένη περιστάσει περιφρονεῖται διὰ τοὺς λόγους τούτους μόνον ἐπικινῶμεν τὴν δημοφιλίαν τῶν ἀποχωρησάντων. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τοὺς ἀγῶνας οὐδεὶς πρέπει νὰ ἀμφιβάλλῃ ὅτι ὁ τύπος ὀφείλει νὰ τηρήσῃ ἢν ἄκρι τοῦδε ἔθνικὴν πορείαν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

ΕΚ ΓΑΛΛΙΑΣ ὡς γνωστὸν ἀνηγγέλθη τηλεγραφικῶς ὅτι ὁ ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργὸς Κόμπ ἐξέδωκεν ἐγκύκλιον πρὸς ἀπαντάς τοὺς διευθυντάς λυκείων καὶ γυμνασίων δι' ἧς παραγγέλλει αὐτοὺς νὰ εἰσαγάγῃσι ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης τὴν προφορὰν τῆς νεοελληνικῆς. Εἶνε δὲ ἐπίσης γνωστὸν ὅτι ὁ καθηγητὴς τοῦ ἐν Ἀθήναις γυμνασίου κ. Θεοδ. Παπαδημητράκοπουλος ἐξέδωκεν πρὸς πολλοὺ ὀγκῶδες καὶ μεθριβὲς σύγγραμμά περὶ τῆς προφορᾶς τῆς ἑλλ. γλώσσης ὅπου ἐκρίθη ἐν Εὐρώπῃ ὡς ἔργον σοφῶν καὶ ἐκτολμῶν. Διὰ τοῦ ἔργου δὲ τοῦτου καὶ δι' ἄλλων δημοσιευμάτων οὐκ ὀλίγων συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀποσκορακίαν τῆς ἐρασιμακῆς προφορᾶς. Ἐκ τούτου ἐδόθη ἀφορμὴ εἰς ἐπιστημοτάτην ὄντως ἀναγνώρισιν ἐν τῇ Βουλῇ τῆς ἐπιστημονικῆς ἐργασίας ἣν ὁ κ. Παπαδημητράκοπουλος κατεβύλεν εἰς διαφώτισιν τοῦ ζητήματος τῆς προφορᾶς τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ἐκ συστάσιν δὲ βουλευτῶν ὅπως ἀποδοθῇ καὶ εἰς αὐτὸν ἡθικὴ ἢ οὐκίη ἀμοιβὴ προσήκουσα ἐγερθεὶς ὁ κ. πρωθυπουργὸς καὶ ὑπηρεσίας τὰς ὅποιαι προσήνεγκεν (εἶπε) διδάσκων ὡς καθηγητῆς καὶ αἱ ὑπηρεσίαι τὰς ὅποιαι προσήνεγκεν πρὸς διαφώτισιν καὶ λύσιν αἰσίων πρὸς τὰ συμφορόντα τῇ ζητήματι αὐτῇ ὅπου ὑπῆρχε συζήτης ἐν Εὐρώπῃ κατέστησαν αὐτὸν ἄξιον τῆς εὐμενείας τοῦ Κράτους. Δυστυχῶς ἔπαθεν, ὡς μαθάνω, πρὸ τινος χρόνου τὸν ὀφθαλμὸν. Αἱ νυκτεριναὶ ἐργασίαι ἐμείωσαν τὴν ὄρασιν αὐτοῦ, δυστυχῶς δὲ δὲν ἀπέκτησε καὶ τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ὑπηρεσίας του. Νομίζω καὶ ἐγὼ ὅτι εἶνε ἄξιος τῆς εὐμενείας τοῦ Κράτους, ἐπομένως καὶ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας τοῦ Κράτους. Ὁ ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργὸς ἐδήλωσεν ὅτι θὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν βουλὴν νομοθέτημα περὶ τοῦ κ. καθηγητοῦ. Ὁ δὲ κ. Βυταζιάς ἐπρότεινε νὰ διορισθῇ ἐπίτιμος καθηγητὴς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ ὡς τοιοῦτος νὰ μισθοδοτῇται. Ἡ τοιαύτη ἐν τῷ ἔθνικῳ περιβόλῳ τιμὴ ἥτις ἀπεδόθη εἰς τὸν σοφὸν καθηγητὴν εἶνε ἐναργὴς ἐκδήλωσις τοῦ "Ἐθνους πρὸς τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὅποιαι προσέφερε καὶ τοὺς κόπους οὗς κατέβλεν ὑπὲρ εὐδοκίως ζητήματος ἐνδιαφέροντος σύμμετρου τὸν ἑλληνισμόν. Ἡ τοιαύτη πρὸς τὸν κ. καθηγητὴν εὐγνωμοσύνη ἀποδομένη νῦν ὅτε οἱ ἀγῶνες αὐτοῦ ἐκπερὶσσεύονται καὶ ἡ γαλλικὴ κυβερνήτης ἐπισήμως παρεδίδωται τὴν προφορὰν τῆς νεοελληνικῆς εἰς δικαίαν καὶ ὡς τοιαύτη οὐδὲν ἔσχε ἐν τῇ συζήτησει τῆς βουλῆς ἀντιπροσυντάξει. Μετὰ τὴν συζήτησιν ταύτην ὁ κ. Στάπης ἔφερε τὸ ζήτημα τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας. Ὁ πρόεδρος αὐτῆς καὶ τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου πλὴν ἑνὸς ἐν συνελεύσει συγκαταστήθησαν τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὑπέβαλον εἰς τοὺς ἐταίρους πρότασιν καθ' ἣν ἐρεξῆς πρόεδρος τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας τακτικὸς εἶνε ὁ Α. Υ. ὁ διάδοχος Κωνσταντίνος, ὁ δὲ νῦν πρόεδρος

λαμβάνει τὸν τίτλον τοῦ ἀντιπροέδρου καὶ ὡς τοιοῦτος ἀναληθροὶ ἀποσπάζοντα τὸν πρόεδρον. Ἡ πρότασις αὕτη μετὰ μακρὰν συζήτησιν ἐγένετο δεκτὴ διὰ ψήφον 64 κατὰ 16. Ὁ κ. Στάπης φρονεῖ ὅτι ἀπὸ τῆς ἀποκομῆς τοῦ κ. Κορυμνοῦδῃ ἡ ἐταιρεία αὕτη παρήλυσε. "Ὅλα τὰ σημερινὰ μέλη ἀπεχώρησαν καὶ ἀντεκατεστάθησαν διὰ δικαστικὴν κλητῆραν καὶ ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας. Ἀντὶ νὰ ἐκπληρῶσιν τὸν ἀρχικὸν τῆς σκοπὸν ἐξεστράφη εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ρουσφετολογίας. Προτρέπει τὴν κυβερνήσιν νὰ μὴ ἐγκρίνῃ τὴν τοιαύτην ἐκλογὴν διότι τότε θὰ καταστῇ ἀδύνατος ὁ ἐλεγχος τῶν πράξεων τῆς ἐταιρείας, ὅπως συνέβη καὶ εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἑνώσιν ὅπου διεπραχθήσαν πλείστα αἰσχρὰ. Εἰς ταῦτα ὁ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς κ. Μαυρομυχαλὴς χωρὶς νὰ θέξῃ τὸ νόμιμον ἢ μὴ τῆς γενουμένης ἐκλογῆς ἐν τῇ ἀρχαιολογικῇ ἐταιρείᾳ ἀπήντησεν ὅτι ἐὰν ὁ διάδοχος δὲν ἦτο πρόεδρος τῶν ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων δὲν θὰ ἐγένετο ἡ ἐργασία ἣ ὑποία ἐγένετο οὗτε θὰ εἰσπεράττοντο τὰ χρήματα τὰ ὅποια εἰσπεράχθησαν. Φρονεῖ δὲ ὅτι ἐὰν ἐπιτύχουσιν οἱ ἀγῶνες —καὶ ἔχει ἀκράνδωτον πεποίθησιν περὶ τῆς ἐπιτυχίας— ἡ ἐπιτυχία αὕτη θὰ ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὸν διάδοχον. Συνεπῶς διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Διαδόχου ὡς προέδρου θὰ εὐδοκίωθαι τὰ συμφέροντα τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας.

Ἡ Α. Υ. ὁ διάδοχος Κωνσταντίνος ἀπέστειλε πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸ ταμεῖον τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων, εἰς ἐισφορὰν αὐτοῦ προσωπικὴν τὸ ποσὸν δρ. 5,000.— Ὁ καθηγητὴς Βίμερ μέλος τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀμερικανικῆς Σχολῆς, ἑθνὸς πρόμαχος τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων, ἀπέστειλε πρὸς τὴν γενικὴν Γραμματεῖαν ἐπιστολήν, ἐν ἣ ἐν τέλει αἱ ἀκόλουθοι φράσεις: «Ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς τὰ ἐπισκευασμένα συγγραμμά μου, ἐπὶ τῇ λαμπρῇ ἐπιτυχίᾳ τῶν ἀγῶνων τῆς παρελθούσης Κυριακῆς.— Ἐπίσης ἐνθυνοῦμαι τηλεγραφημάτων ὑπὲρ τῶν Πανελληνίων ἀγῶνων ἀπέστειλαν ὁ ἀνταποκριτὴς τῶν «Καιρῶν» τοῦ Λονδίνου κ. Μπάουτσερ, ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Temps» τῶν Παρισίων καὶ ἄλλοι ἀνταποκριταί, ὅτινες ἦδη εὐλογοῦνται ἐν Ἀθήναις, τῶν Γερμανικῶν, Ὀλλανδικῶν, Ἰταλικῶν καὶ Ἀμερικανικῶν ἐφημερίδων.—Εἶνε λίαν πιθανόν, καθ' ἃ ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου, ὅτι ἀρκεῖται καὶ ἡ Ἀθήνα ὅπως παρυστῇ εἰς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας ὁ εἰς Ἀγγλίαν πρὸςβος τῆς Γαλλίας βαρὼν Δέ-Κουρσέλ πρόεδρος τῆς ἐν Παρισίοις συνελευσῆς Διεθνούς Συνόδου.—Χθρὲς Πέμπτην ἀφίχθησαν εἰς Ἀθήνας διὰ Θεσσαλονίκης ἐκ Πέστης συνοδευόμενοι καὶ τὸ γερμανικὸν τὸ Οὐγγρικὸν Κομιτάτου περιωνύμου καθηγητοῦ Κεμένυ, οἱ Οὐγγρικοὶ ἀλλήλων περὶ τοὺς εἰκοσι τὸν ἀριθμόν. Εἰς τὸν προθόμιον καὶ φίλους τῶν Ἑλλάδων ἀνδρῶς τούτους, ἐγένετο πανηγυρικὴ δεξίωσις ὑπὸ τῆς ἐπιτροπείας τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων.—Πλήρης ἐπιτυχία θέλει στέφει τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας. Κατὰ τὰς μέχρι τῆς χθρῆς σινης ἐσπέρας συγκεντρωθείσας εἰδήσεις οἱ ἀγωνισταὶ οἱ μέχρι τοῦδε δηλωθέντες ἀνέρχονται εἰς 191. Ἐκ τούτων 47 εἰσὶν Ἑλλήνες οἱ νικῆσαντες κατὰ τοὺς Πανελληνίους ἀγῶνας, οἱ δὲ λοιποὶ 144 ξένοι.—Χθρὲς ἐκομίσθησαν 10,000 ἐκ τῶν παραγγελθέντων ἀναμνηστικῶν μεταλλίων. Ὁμοίως χθρὲς ἐκομίσθησαν εἰς τριάκοντα κιβώτια καὶ τὰ εἶδη λαμπρότητας καὶ φωταφίας.—Ἐν Βερολίνῳ τὸ ὑπὲρ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων κομιτᾶτον ὀργάνωσε προχθρὲς Τρίτην λαμπρὰν ἑορτήν, ἥς τὸ προϊόν θὰ χρησιμεύσῃ, ὅπως ἀπέλυσιν εἰς Ἀθήνας ἐπισκεπτοὶ Γερμανοὶ ἀθληταί.—Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διὰ διαταγῆς κοινοποιήσεως πρὸς πάντα τὰ στρατιωτικὰ σώματα ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς ἀξιωματικούς καὶ ὀφλῆτας νὰ συμμετάσχουσιν ὅσοι βούλονται εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς σκοποβολῆς. Εἰς ἑκάστον ἀνδρὰ θὰ δοθῶσι δωρεὰν ἀνὰ 30 φουγιγγί.—Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἐκάνοντες τὰς τιμὰς τῶν ναύων τῶν λέμβων, αἵτινες θὰ ὑποχρεωθῶσι νὰ φέρωσιν ἀνθρωπίνον τὸ τιμολόγιον αὐτῶν πρὸς γνῶσιν τῶν

ἐπιβατῶν καὶ πρόληψιν ἀποπημάτων.

— Μετὰ θετικότητος μαθάνομεν γράφει ἡ «Ἐστία» ὅτι ἡ βασιλοπούς Μαρία ἀραβονόηται λίαν προσεχῶς τὸν Μίγαν δούκα Γεωργίου ἐξάδελφον τοῦ Ἀυτοκράτορος Νικολάου καὶ υἱὸν τοῦ Μεγάλου δούκῃς Μιχαήλ. Ὁ μυστήρ ἔφη ἡλικίαν 33 ἔτων γεννηθεὶς ἐν Τυρλίᾳ κατ' Αὐγουστὸν τοῦ 1863. Φέρει τὸν τίτλον ὑπασπιστοῦ τοῦ Τσάρου, ἐπιτίμου ἀρχηγοῦ πολλῶν στρατιωτικῶν σωμάτων καὶ τὸν βαθμὸν λοχαγοῦ τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς. Ὁ νεώτερος ἀδελφὸς αὐτοῦ Μ. Δουξ Ἀλέξανδρος Μιχαήλδης εἶνε γαμβρὸς ἐπ' ἀδελφῇ τοῦ Τσάρου, νυμφευθεὶς πρὸ διετίας τὴν Μ. Δούκιαν Σειάναν. Ὁ Μ. Δουξ Γεωργίος συγγενεὶς πρὸς τὴν βασιλοπούαν Μαρίαν εἰς βαθμὸν δευτέρου θείου καὶ πρῶτος ἐξάδελφος τῆς βασιλίσσης "Ολγας. Τὸ συναιεῖσιν τοῦτο θεωρεῖται ὡς γεγονός τετελεσμένον εἰς τοὺς ἐνταῦθα διπλωματικούς κύκλους. Ὡς ἀνηγγέλη δὲ ἦδη ὁ Μ. Δουξ κατέρχεται εἰς Ἑλλάδα καὶ πρὸς παραλαβὴν αὐτοῦ ἀπέπλευσεν ἐκ Πειραιῶς εἰς Βρετανίον ὁ ρωσσικὸς πρόσκοπος «Κωνιάσκη».

— Ὑπὸ τὸν τίτλον «Βασιλικὴ Μνηστεία» ὁ «Φιγαρῶν» γράφει περὶ τῆς θρυλουμένης κατ' αὐτὰς μνηστείας τοῦ βασιλέως τῆς Σερβίας μετὰ τῆς βασιλοπούας Μαρίκας θεωρεῖ πᾶσαν περὶ αὐτῆς φήμην τοῦλάχιστον πῶσων. Κατ' αὐτὴν ἡ εἰς Ἀθήνας ἔλευσις τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου ἔχει σκοπὸν ἀπολύτως καὶ καθαρῶς πολιτικόν. Ὁ νεαρὸς βασιλεὺς τῆς Σερβίας θὰ γνωρίσῃ ἐκ τοῦ πλησίον τὸν βασιλεῖα τῶν Ἑλλήνων καὶ θὰ διατρανώσῃ διὰ τῆς ἐπισκεψῆς του ταύτης τὰ αἰσθητικά αὐτοῦ τε καὶ τοῦ λαοῦ τὸν πρὸς τὴν ἑλληνικὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν καὶ τὸν ἑλληνικὸν λαόν, αἰσθητικὰ ἐγκάρσια καὶ εἰσὶναι ἀδελφικὰ ἀφροὺ τὰ συμφέροντα τῶν δύο ἐθνῶν οὐ μόνον δὲν συγχρόνως ἀλλὰ μάλλον ἀλληλοδοχοῦνται καὶ ἐν αὐτῇ ἐπὶ τῇ Μακεδονίᾳ. Ἡ πολιτικὴ ἐξέλιξις ἡ ἐπελθούσα ἐν Σόφρᾳ καὶ Κωνσταντινουπόλει, ἐξάγει ἐπὶ μάλλον, κατὰ τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα τὴν σημασίαν τοῦ εἰς Ἀθήνας ταξειδεῖν τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου. "Ὅσῳ περὶ συναιεῖσιν τῶν δύο βασιλικῶν οἴκων οὐδὲ λόγος ἐγένετο ἐτι.

— Εἰς ἡλικίαν ἑτῶν 45 ἀπέβησαν ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς κ. Νικολ. Καλλιφρονᾶς, υἱὸς τοῦ γέροντος Καλλιφρονᾶ, καὶ ἀδελφὸς τοῦ δημοφιλῆ κ. Α. Καλλιφρονᾶ, ἀναδειχθεὶς εἰς τὸν σωφρονεστάτων πολιτικῶν, δεξιὸς κοινοβουλευτικῆς καὶ ἀρίστας ἀφῆτας ἀναμνήσεις καθ' ἣν ἔσχον διωρισθὲν νομάρχης ἐν Μεσολογγίῳ. Ἡ κηδεὶα του ἐγένετο μετὰ πάσης πομπῆς ἀποδοθεισῶν τῷ νεκρῷ τιμῶν ἀντιστρατήγου.

Ο ΔΙΟΡΙΣΘΕΙΣ ἐπιθεωρητῆς τῶν δικαστηρίων κ. Ἀλέκος Ἀλεξανδρίδης ἀφίκετο εἰς Ἰωάννιναν καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα αὐτοῦ. Ποία εἶνε τὰ καθήκοντα τοῦ κ. ἐπιθεωρητοῦ εἶνε περιττὸν νὰ εἰπωμεν, διότι εὐκόλως δύναται τις νὰ κατανοήσῃ ταῦτα. Θὰ παρακολουθώμεν ὅμως κατὰ βῆμα τὸ ἔργον τοῦ κ. ἐπιθεωρητοῦ καὶ θὰ ἰδωμεν κατὰ πόσον θὰ ἐκτελέσῃ πιστῶς τὰ ἀνατεθέντα αὐτῷ ὑπὸ τῆς Ἀυτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως ὑψηλὰ καθήκοντα. Ἡ δικαιοσύνη ἀπονέμεται σήμερον κατὰ τὴν βούλησιν τοῦ δικαστοῦ καὶ τὸ δικαίον τοῦ ἰσχυροτέρου. Οἱ ἀνίσχυροι οὐδέποτε σχεδὸν εὐρίσκουσιν δίκαιον. Οἱ ἔχοντες τὸ βλαδύνειν τῶν πενιχρῶν δὲν τολμᾶσι νὰ παραστήσιν ἐνώπιον τῶν δικαστῶν διότι εἶνε βέβαιον ὅτι ἀντὶ δίκαιου δὲ εὐρωσὶν ἄδικον καὶ ἰσχυρὸς αὐτῶν ἀντίπαλος θὰ ἐξέλθῃ τῶν πυλῶν τοῦ δικαστηρίου κρατῶν εἰς χεῖρας μίαν τοιαύτην ἀπόφασιν. Ὑπῆρξαν καὶ δίκαιοι κριταὶ ἀλλ' οὗτοι ἀπέβησαν πάντοτε τὴν μειονότητα, ἥτις οὐδέποτε, ὅπου καλὴν θέλησιν καὶ ἐν ἔχῃ, δύναται νὰ ἐξολοθίσῃ παλαιὰς καὶ ἀρπακτικὰς συνειδήσεις. Ὡς ἐπιθεωρητὴς ὁ κ. Ἀλεξανδρίδης τὰ δικαστήρια ὅλου τοῦ Βιλαετιοῦ Ἰωαννίνων, ὀπλ. Ἰωαννίνων, Βεραιτίου, Πρεβιζίου, Λούρου, Φιλιατῶν, Παραμυθίας, Ἀργυροστρου, Κονίτσας, Τεπελενίου κτλ. καὶ θὰ εὖρῃ ὅθεν καὶ ἐν διεθῇ τὰ ἴχνη τῆς αὐθιχείας καὶ τῆς ἀδικίας. Τουλᾶχιστον ἂς διακηρύξῃ τῶρα

ὅτι ἡ θέλησις τοῦ κυριάρχου εἶνε νὰ ἀπονέμηται ἀμερολήπτως ἡ δικαιοσύνη καὶ ἂς καλίσῃ δι' ἐγκυκλίον αὐτοῦ τοὺς ἀδικουμένους πολίτας νὰ ζητῶσι παρ' αὐτοῦ δικαιοσύνην. Ἡ ἐκπλήρωσις τῶν καθήκοντων τούτων ἀπαιτεῖ θέλησιν ἐθελῶν καὶ συνειδήσιν εὐθείαν διότι πολλὰ παρυσάζονται ἂς προσκόμματα καὶ πολλοὶ οἱ κινδῶνοι καθ' ὧν μέλει νὰ παλαίσῃ.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΔΙΑΦΟΡΑ

— Γράφουσιν ἐκ Κρεσσούνστης τὰ ἑξῆς: «Πρὸ δωδεκαετίας καὶ πλέον ἡ κοινότης ἡμῶν ἐξηγόρασε παρὰ τῆς Σερβίας Κυβερνήσεως τὸ χωρίον καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον διώρισεν ἐπιτρόπους καὶ ἀντιπροσώπους αὐτῆς τοὺς κ.κ. Ι. Μούζιον, Στ. Ἀλεξίου, Δ. Δικαμάντην, Γ. Κανακίδην καὶ Γ. Κολομβοῦνην. Ὡς πληρεξούσιος τῆς κοινότητος ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς καὶ ἐλάβον τὴν ἀγοράν τοῦ χωρίου εἰς ὄνομα τῶν, μετὰ τὸ πάντοτε νὰ γυρίσιν βραδύτερον τὸ χωρίον εἰς ὄνομα τῆς κοινότητος ὀλοπλήρου. Πρὸ διετίας ἐγύρισαν εἰς ὄνομα τῶν κατοίκων τὸ ἥμισυ μόνον τοῦ χωρίου, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ μένει ἀκόμη ἐκκοιμῆς, ὁ πτωχὸς κόσμος ὑποφέρει καὶ ἀγνωστὸν ἀκόμη ἕως πότε θὰ ὑποφέρῃ καὶ θὰ εἶνε κρεμασμένος ἀπὸ τὴν θέλησιν ὀλίγων ἀσπλάγγων καὶ μὴ φοβουμένων τὸν Θεόν, διότι ἐκ τῶν ἐπιτρόπων οἱ Ι. Μούζιος καὶ Δ. Δικαμάντης ἀπέβησαν καὶ μένουσι ὡς διάδοχοι οἱ συγγενεῖς τῶν καὶ τοιοιτοτρόπως τὸ ζήτημα περιπλέκεται περισσότερο, ἐνῶ οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι ὑποφέρουσι τὰ πάνδεινα. Παρακαλεῖται δὲ κ. Σ. Ἀλεξίου καὶ οἱ λοιποὶ συνάδελφοί του νὰ φροντίσιν νὰ μεταβιβάσιν τὸ χωρίον (ὅλην τὰ κτήματα) εἰς τοὺς λοιποὺς κατοίκους ὡς καὶ τὰ βακούφια χωράφια καὶ νὰ εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ ἐπιστρέψουν τὴν εὐγνωμοσύνην ὧν τὸν κατεῖχον ὡς καὶ τὸν ἐπαινον. Ἄλλως θὰ ἀναγκασθώμεν νὰ δημοσιεύσωμεν σειρὰν ὑλοκήλων τῶν διανομημάτων τῶν κατοίκων καὶ θὰ καταφύγωμεν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ὅπως ζητήσωμεν δικαιοσύνην. Ἀπορῶμεν πῶς ἀφροὺ ἐξηγόρασαν τὸ χωρίον δι' ὄνομα καὶ λογαριασμὸν τῶν κατοίκων δὲν δεικνύουσιν οὗτε τὴν ἐλάχιστην φροντίδα ὅπως τὸ μεταβιβάσιν εἰς τοὺς κατοίκους ὧν ἡ κατάστασις εἶνε οὐκ ἀπὸ τῆς.

— Γράφουσιν ἐκ Βελδίνου πολλὰ περὶ τῆς δεινῆς καταστάσεως εἰς ἣν περιήλθε τὸ σχολεῖον διατηρούμενον διὰ τῶν ἐισοδημάτων τῆς Μονῆς Θεολογικῆς ἥτις ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ αἰμαίνιστου ἡγεμόνου Φιλίππου εἶχε εὐθῆς εἰς ἀνθρώπινον κατὰστασιν ἐνεκα τῆς καλῆς διοικήσεως καὶ ἀφαιρημάτων τῶν κατοίκων. Ἀπὸ τινων ἑτῶν ἔφερον ἡγεμόνοι καὶ λοιποὶ ἀναμνηστικοὶ εἰς τὴν διαχείρισιν ἔγιναν μαλλιά—κουβάρια καὶ τὰ ἐισοδήματα τῆς μονῆς τοιοιτοτρόπως χάνονται καὶ τὸ σχολεῖον κλητήρηται εἰς ἐλαινὴν κατάστασιν. Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἐν ὁ μητροπολίτης Ἀργυροκαστροῦ καὶ τὸ οἰκουμενικὸν πατριαρχεῖον ἐλάμβανον πρόνοιαν ἵνα μὴ ἐξακολουθῇ ἡ αὕτη οἰκτρὰ κατάστασις καὶ ὅπως περικοπῇ τὰ ἐισοδήματα τῆς μονῆς ἀπὸ χεῖρας ἀρπαγῶν βελτιωθῇ δὲ καὶ ἡ κατάστασις τοῦ σχολείου ἐν ᾧ φοιτῶσι νεαροὶ βλαστοὶ τῆς πατρίδος. Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ ἀρμόδιοι δὲν θὰ βραδύνουσιν νὰ πράξωσι πᾶν ὅ, τι ὑπὸ τῶν περιστάσεων ἐπιβάλλεται.

—Εἰς τὸ μέσον τοῦ ἐτους ἀπελύθη ὁ διδάσκαλος τοῦ χωρίου Κανακουσῶς τοῦ Παγωνίου καὶ ἔμειναν οἱ μαθηταὶ ἄνευ διδασκάλου. Γράφουσιν πολλοὶ ἐκ τῶν πονούντων κατοίκων κατὰ τὸ μέτρον τούτου τῆς ἐφοροεπιτροπῆς. Λυποῦνται δὲ οἱ γράροντες πῶς ὁ διδάσκαλος οὗτος δὲν ἀπέλυθῃ πρὸς κίτρον διότι ἡ διαγωγή αὐτοῦ δὲν συνῆδε πρὸς τὸ ἐπαγγελματῶν. Ἐὰν ἀπέλυτο κατὰ Σέρβον ἡ ἀντικατάστασις του ἦθελεν εἶσθαι εὐχέρης, ἐνῶ τώρα ἐπὶ μῆνας μένει τὸ σχολεῖον κλειστὸν καὶ ἀκίνητον οἱ μαθηταί. Ἡ μόνη περατήρησις ἥτις γίνεται πρὸς τὴν ἐφοροεπιτροπὴν εἶνε ὅτι δὲν ἐπρόνοιον ἐγκλίνας νὰ ἀποπέμψῃ τὸν ἐλασινὸν αὐτὸν διδάσκαλον καὶ τώρα εὐρίθῃ εἰς τὴν δύσκολον θέσιν νὰ μὴ εὐρίσκῃ ἄλλον. Τοιαῦτα ζητήματα δέον νὰ κανονίζονται

ἐκ τῶν προτέρων καὶ μετὰ πολλὰς συνέσεις.

—Εἰς τὸ χωρίον τοῦ Ζαγορίου Κανακὸς ἐγένετο σκάνδαλον εἰς τὸ ὅποιον ὡς γράφουσιν ἐνεχεται καὶ τις ὁ ἱερεὺς Δημητρίος. Ἡ Α. Σ. ὁ μητροπολίτης Ἰωαννίνων ἐξέτασεν τὸ ζήτημα καὶ ἂς προλάβῃ τὴν ἡθικὴν ἐκλυσιν ἥτις καταπλημυρῇ, ἂς σπύσῃ δὲ διὰ πάντος τρόπον νὰ ἀπαλλάξῃ τὰ χωρία ἐκεῖνα ἀπὸ τῆς δατημῆς, ἀυξανόμενης τοιοῦτης καταστάσεως.

—Μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου Βεραιτίου ἐξελέγησαν ὁ Ἀβδὺλ Ἀλίζ βέης καὶ Πέτρος Χρηστοδούλου, τοῦ δὲ πρωτοδικείου ὁ Μουχαρέμ βέης Φεσούλης καὶ Περικλῆς Κόνας, τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου Παραμυθίας ὁ Σαλλῆς ἀγῆς καὶ Δημήτριος Ἀθανασίου Πάνου, τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου Μεσσοῦ ὁ Νικολ. Κριστάλης, Γεωργ. Μπαρδᾶς καὶ Κώστας Τσιανῆς καὶ τοῦ πρωτοδικείου ὁ Ἰω. Σιαρὸς.

—Πρὸς πληρωμὴν τῶν ὅσων ἔχει λαμβάνειν ἡ ἐκ Ἰωαννίνων ἐλλήνης ὑπῆκοος Εὐφροσύνη Ρούσια Τζέσικα παρὰ τοῦ Ἀλῆ βέη καὶ Ζεκεριᾶ βέη Χατζῆ Ὅσμαν ἀγῆ Ντίνου ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν τὰ εἰς τοὺς ρηθέντας ὀφειλόμενους ἀνθρώπου καὶ κατασχεθέντα 2)3) εἰς ἀδικιήτου ῶν εἰς τὴν περιφέρειαν Τσακροβίτσας Τσιολικίων Σιστρονίου, Ἀρδὸς Μπεστιάς, Μουζιδίων Φραγκοβέσιου τῶν γυναικῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα Κοπάκια. Ἡ δημοπρασία θὰ διαρκέσῃ 61 ἡμέρας ἐπίσης ἐκτίθενται εἰς πώλησιν καὶ διάφορα κτήματα εὐρισκόμενα εἰς τὸ χωρίον Γότιστα.

— Ὁ ἐν Παιτρσίτῃ τῆς Ρωμανίας Ἡπειρώτης κ. Β. Βλαχοπούλος ἀνέστην τὸν διαμονὴν τοῦ φίλου αὐτοῦ κ. Μάκρου Παπαγεωργίου καὶ ἐπιθυμῶν νὰ γράψῃ αὐτῷ τὸν παρακαλεῖ νὰ τῷ καταστήσῃ γνωστὴν τὴν διευθύνσιν του.

—Ἐκ Παγωνίου ἀφίκετον εἰς Κασοδίον οἱ κ.κ. Μουχαρὰ ἀγῆς Σουλεϊμάν καὶ Ἰω. Παπαῖ ἀδελφοὶ τοῦ αὐτοῦ φίλου συμπατριώτου κ. Θεοδ. Παπᾶ.

—Ἐν τῷ κατ' τῆς Μεταμορφώσεως ἐτελέθη τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν μνημόσυνον τεσσαρακονθήμερον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πολυκαύστου καλλιτέχνη Κωνσταντίνου Ρωμαιοῦ. Παρέστη δ' ἐν αὐτῇ ἐκλεκτὴ μερὶς φίλων συμπατριωτῶν τῶν πένης τῶν ἀδελφῶν καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ.

— Ὁ κ. Εὐγένιος Χασιώτης ἐκ Βίτσης τοῦ Ζαγορίου ὑποστάς τὴν νομίμον δοκιμασίαν ἐνώπιον τῶν καθηγητῶν τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς ἀνηγορεύθη διδάκτωρ ἀρίστα ἀπαντήσας εἰς ἀπαντάς τὰ μαθήματα καὶ ἐπίστατος καὶ συγχαρητὴς καὶ τοὺς ἐπαίνοις τῶν ἐξετασάντων καθηγητῶν. Συγχαίρομεν αὐτὸν θερμῶς ἐπὶ τῇ ἀρίστῃ ταύτῃ ἐπιτυχίᾳ.

— Ἀγαπητοὶ φίλοι καὶ συνεργαταὶ μετὰ κ. Α. Χρηστοδούλου ἦσαν εἰς Ἀθήνας ἀπὸ τὸ ταξιδεῖον τοῦ ἀντὶ τῆς Κων/πολιν, Σερβίας, Βουλγαρίας, Ρωμανίας κτλ. ὅθεν ἐγραψε πρὸς τὴν Ἀκρόπολιν μόνιμον κατὰ πολιτικὰ πράγματα καὶ ἀνεδείχθη ὁ ἀρίστος τῶν δημοσιογράφων ἀνακλῶν

εἰς αὐτὸ τὸ στάδιον τοῦ ἀγῶνος καταφρονῶν τῶν κινδύνων, καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς σου μὴ φειδόμενος πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος καὶ τῶν ἀδελφῶν, καὶ κατάρθρωσας οὕτω, ὥς πλὴν κλαυστε ἄνερ, νὰ διαδραματίσης πρόσωπον ἱκανοῦ καὶ τιμίου ἀνδρός, πατριώτου ἀγαθοῦ καὶ μεγαλόφρονος ἐνδόξως καὶ ἀξιοπρεπῶς δικνύσας τὸ ἐβδόμηκονταετὲς περίπου τῆς ζωῆς σου διάστημα, περιφρουρήσας δὲ καὶ ὑπερασπίσας τὰ δικαιώματά τῆς τε πατρίδος καὶ τῶν γειτόνων μετὰ τασχύτης αὐταπληρώσεως καὶ ὀρθοφροσύνης ὥστε ἐξετάζων τις τὸν βίον σου, ἀπὸ τῆς νεανικῆς σου ἡλικίας, δὲν εἶνε δυνατόν νὰ μὴ θαυμάσῃ καὶ ἀνομολογήσῃ τὸ μεγαλεῖον τῶν πράξεών σου. Δὲν εἶσαι σὺ ὁ ἀείμνηστε ἀρχηγὲ τῆς Χειμάρρας ὅστις ἐν νεανικῇ ἡλικίᾳ ἐπὶ κερκίδος πολλῶν ἐπιλέκτων ἠνδραγαθήσας ἐν Βοσνίᾳ καὶ Ἐρζεγοβίνῃ κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν τοῦ Σουλτάνου καὶ ἐπαξίως ἐτιμῆθης ὑπὸ τῆς Σεβαστῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας; Δὲν εἶσαι σὺ ἐκεῖνος ὅστις διὰ τῆς ἐξιδιαιτεμένης ἐπιτηδεότητος σου κατάρθρωσας νὰ σώσῃς τόσας οἰκογενεῖας Σουλιωτῶν συνδιελλαξίας αὐτοῦ, ὄντας εἰς ῥῆξιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, μετὰ τῶν ἐν Ἰωαννίνοις πασσαδῶν τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος καὶ ἐξετιμῆθης δεόντως ἡ ἱκανότης σου, ὑπὸ τῆς τότε Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Γάλλου Προξένου Μπερτάνη; Δὲν εἶσαι σὺ λέγω ὅστις κατὰ τὴν Λυκοῦρσιαν ἐπαναστάσιν δι' ἐγνωσμένης εὐφυΐας καὶ μετὰ περιτρίψεως προέλαβες ἐκρηξὶν ἐπαναστατικῶν κινήματων ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ παρκινῶν, προτρέπων καὶ ἐπιπλήττων, καὶ προσεβλάξας τὴν πατρίδα σου καὶ ἄπασαν τὴν Χειμάρραν ἀπὸ λεηλασίας καὶ ἐπιδρομῆς μετ' αὐταπαρνήσεως ὥσπερ ἡ ὄρνις τὰ νεογνά της ὑπὸ τὰς πτέρυγας; Ναι σὺ ὁ ἐπὶ τοῦ κραθβάτου τούτου ἀκίνητος καὶ ἄφρονος, ὁ ψυχρὸς καὶ ἀναίσθητος εἶσαι ἐκεῖνος ὁ τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως, τῆς πατρίδος καὶ τῶν ἀδελφῶν ὑποστάς καὶ κατορθώσας, ἅτινα οὕτε αἱ δυνάμεις μοὶ τὸ ἐπιτρέπουσιν, οὕτε ὁ χρόνος ἤθελε μοὶ ἐξαρκέσει νὰ τὰ ἀπαριθμήσω. Μόνον περιορίζομαι ἐν τῇ βαθείᾳ μου λύπῃ καὶ τῇ συγκινήσει ἵνα σοὶ εἶπω, ὦ πολὺ κλαυστε ἄνερ, ὅτι ἡ πατρίς ἀπέναντι τοσοῦτων καὶ τηλικούτων πόνων καὶ ἀγῶνων ὑπὲρ αὐτῆς δὲν θὰ παύσῃ ὑμνολογοῦσα τὸ ὄνομά σου τὸ ὁποῖον ἐγγεγραμμένον ἐν τῇ καρδίᾳ ἐκάστου θὰ διαμένῃ καὶ εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεὰς αἱ πράξεις καὶ τὰ κατορθώματά σου θὰ διασωθῶσι κατὰ πρᾶξιν καὶ θὰ μνημονεύωνται. Ἡ Πατρίς ἄφ' οὗτου ἡ ἐπάρχτος αὕτη νόσος σὲ κατέβληκεν ἐν τῇ κλίνῃ καὶ ἐγνώσθη ὅτι πλέον ἤγγικε τὸ τέλος, ἡσθάνθη τὸ δυσαναπλήρωτον κενὸν ὅπερ καταλείπει ὁ θάνατός σου, καὶ ἀπὸ στόματός εἰς στόμα περιερχομένων τῶν κατορθωμάτων σου ἐσημειώθη εἰς τὰς καρδίας πάντων ἡ βθεῖα λύπη ἐπὶ τῇ στερήσει σου ἧτις σήμερον ἐνδείκνυται ζωηρότερον εἰς τὰ πρόσωπα πάντων τῶν συνοδευόντων τὴν ἐλφορὰν τοῦ λειψάνου σου. Στρέψον τὰ βλέμματά σου κύκλω καὶ θὰ ἴδῃς τοὺς προσφιλεῖς συγγενεῖς καὶ φίλους, τοὺς εἰλικρινεῖς πατριώτας πικρὰ δάκρυα χύνοντας διὰ τὴν στερήσιν σου, θὰ ἴδῃς λέγω πόσον πλῆθος πενθηροῦν σὲ συνοδεύει μέχρι τῆς τελευταίας σου κοιτίδας εἰς ἐνδείξιν τῆς πρὸς Σε εὐγνώμονος λατρείας. Δὲν μὰς ὁμιλεῖς καὶ διὰ τελευταίαν φορὰν Σεβαστέ Καπετὰν Σώκρατες; δὲν μὰς συμβουλευεῖς; Φεῦ! δὲν δύνασαι! Κατεβλήθης! ἔπεσες καὶ ἡ πτώσις σου εἶνε μεγάλη...

Εἶνε πλέον ἢ βέβαιον, ἀλήθεια ὁμολογημένη ὅτι ἡ πατρίς καὶ ἰδίως ἡ Χειμάρρα χάνει σήμερον ἕξοχον καὶ σπάνιον ἄνδρα, λυπεῖται δὲ διότι δὲν ἔχει νὰ σοὶ προσφέρῃ ἀξίαν ἀμοιβὴν τῶν πρὸς αὐτὴν ὑπηρεσιῶν σου ἐκδηλοῦσα οὕτω τὴν εὐγνωμοσύνην της. Δὲν ἀμφιβάλλωμεν ὅμως ὅτι ὁ ὕψιστος ἀνταμείβων τὰς ἀρετάς σου θὰ σὲ δεχθῇ εἰς τοὺς κόλπους του, καὶ θὰ σοὶ εἴπῃ πατρικῶς «Εἰσελθε δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ εἰς τὴν χερὰν τοῦ Κυρίου σου».

Ἡμεῖς δὲ κατῆκον εὐγνωμοσύνης ἐκπληροῦντες, σὲ προπέμπομεν μέχρι τοῦ σαρκοφάγου τούτου κρυπτηρίου, σοὶ δίδομεν τὸν τελευταῖον ἀσπασμόν καὶ λείδοντες θαλερὸν δάκρυ ἐπὶ τῆς ψυχρᾶς πλακῆς τοῦ τάφου σου ἀναφωνοῦμεν ἀπαντες μετ' εὐλαβείας.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη ὦ πρεσβῦτα γεραρὲ.
Αἰωνία σου ἡ μνήμη. Κηπεύαντες σθεναρῇ.
Αἰωνία σου ἡ μνήμη τῆς Χειμάρρας ἀρχηγῆ.

ΠΕΡΙ ΔΕΚΛΗΣ

Ἐν τῷ τῆς 26 Ἰανουαρίου καὶ ὑπ' ἀριθμὸν 173 ἐριτίμῳ ὡμῶν φύλλῳ ἀναγνούς διατριβὴν τινα δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τὴν ὑπογραφήν «Πονοῦντες Δεκλιῶται» καὶ ἰδὼν τὰ ἐν αὐτῇ κατ' ἐμοῦ δημοσιεύματα ὄντα ἄλλως τε ἰδίον κακεντρεχοῦς ἀνθρώπου ἐχάρην ὅτι παρέστη μοι εὐκαιρία ἵνα, κατηγορηματικώτατα διαψεύδων αὐτὰ, δι' αὐτῶν ἄρω ἀπ' αὐτοῦ τὴν καλύπτου πτοῦσαν αὐτὸν λεοντήν καὶ οὕτω ἀποκαλύψω αὐτὸν τοῖς πᾶσι ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ γυμνότητι. Πρὸ τίνος χρόνου κατόικος τις τῆς κοινότητος Δεκλῆς τὴν οἰκτράν τῆς σχολῆς κατὰστασιν καθορῶν καὶ τὴν βελτίωσιν αὐτῆς ἐπιθυμῶν καὶ τῇ προτροπῇ πολλῶν συνεγχωρίων διατραγώδησε ταύτην ἐν τῷ ἐριτίμῳ ὡμῶν φύλλῳ ὑποδεικνύων συνάμα ὅτι ἡ τοιαύτη κατὰστασις ἐδημιουργήθη ὑπὸ τοῦ ἐσχάτως ἐν αὐτῇ καθήκοντα διευθυντοῦ ἐκπληροῦντος κ. Γ. Γικκόνδῃ, ὅστις οὐ μόνον τὴν περὶ τὸ διευθύνειν σχολὴν ἱκανότητα οὐ κέκτηται, ἀλλὰ καὶ τῆς δεούσης πνευματικῆς ἀναπτύξεως παντάπασιν στερεῖται, θερμῶς ἐζητεῖτο ἵνα ἡ Σ. Ζ. ἐπιτροπὴ λαβούσα γνῶσιν πάντων τούτων ἀναβέσῃ τὴν ἄμεσον ἐποπτεῖαν τῆς καθ' ἡμᾶς σχολῆς εἰς τὴν Αὐτοῦ Σεβασμ. τὸν ἅγιον Δρυῖνουπόλεως κ. Γρηγόριον. ἅτε τῆς κοινότητος Δεκλῆς πλησιεστέρας οὐσης τῷ Ἀργυροκάστρῳ ἢ τῆς οἰκείας Μητροπόλεως Κορυθαῖς. Ταῦτα πάντα ἐκίνησαν τὸν χόλον καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ Γ. Γικκόνδῃ, ὅστις ἐπιθυμῶν ἵνα ἀνασκευάσῃ ταῦτα καταφεύγει εἰς ὕβρεις καὶ λοιδορίας κατὰ προσώπου ὄντως ἱκανοῦ καὶ δικαίως παρὰ τῶν ὑψηλῶν ἐν τῇ κοινωνίᾳ κατεχόντων θέσιν ἐκτιμουμένου ὡς χρηστοῦ μέλους τῆς κοινωνίας καὶ ἐγκεκριμένου πτυχιούχου δημοδιδασκάλου. Τούναντίον δὲ τὸν ἀπὸ τρίποδος δημηγοροῦντα ἀπεδοκίμασαν καὶ οἰκτρῶς ἀπεκύρηναν οἱ ἐν Αὐλῶνι καὶ Δυρραχίῳ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κύριοι πρόξενοι ὅτε ἡβουλήθη ἐξακῆσαι τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα. Ἰδίᾳ δὲ ἡ Αὐτοῦ Σεβ. ὁ ἅγιος Δρυῖνουπόλεως ὅτε πρὸ 8 μηνῶν μεταβᾶσα κατ' ἐντολὴν τῆς Ζ. ἐπιτροπῆς ἐν Δεκλῇ καὶ ἐκ τοῦ συνεγγύς κατιδούσα τὴν καθόλου κατὰστασιν τῆς σχολῆς ἐποίησατο καὶ ἀπέστειλεν ἑκτοτε ἐκτενὴ ἐκθεσιν τῇ Σ. Ζ. ἐπιτροπῇ, ἧς ἀπόσπασμα τῶν σχετικῶν παρακλήσεων παρὰ τῆς Αὐτοῦ Σεβ. παραλαβόντες καταχωροῦμεν ὡδε...

«... Πράγματι ὅμως εὗρον ἐν αὐτῇ διδασκόντας τρεῖς διδασκάλους, ὧν εἰς μὲν ἐστὶν ὁ καὶ ὡμῶν καταγγελλόμενος ὡς πλισταγογράφος ποτὲ τὴν ὑμετέραν, τοῦ κ. προέδρου, ὑπογραφήν Γεώργιος Γικκόνδης ἐκ Δεκλῆς διὰ νὰ εἰσαχθῇ τότε εἰς αὐτὴν—τοῦδ' ὅπερ οὐδὲ οὗτοι οἱ ἔφοροι καὶ ὅσοι τῶν προκρίτων εὐύγχανον παρόντες ἀπέκρυπτον ἀλλὰ μάλιστα καὶ ὁμολογοῦν καὶ ὅτι εἶχον συγκεκριμένην γνῶσιν τούτου, καθὼς ἐπίσης ἔλεγον ὅτι καὶ τὸ ἔτος τοῦτο διὰ κομματικῶν εἰσπηδήσεων οὕτως εἰς αὐτὴν, εἴτε μάλλον εἰπεῖν ὅτι ἵνα ἀποφύγῃ τοῦ ἐποπτεύοντος τότε κομματισμοῦ ἐν τῇ κοινότητι ἠνέχθησαν τούτον—δεύτερος ὁ Θεοδόσιος Μιχακοῦλος ἐπίσης πατριώτης αὐτῶν ἀπόφοιτος διδασκαλείου καὶ διδάξας, ὡς ἡ ἐμὴ ἀντιλήψις μετὰ πολλοῦ ζήλου καὶ πολλῆς τῆς τελεσφορίας κατὰ τὸν τρόπον τῶν διδασκάλων τὰ πλεῖστα τῶν ἐν τῇ ἀστυκῇ σχολῇ διδασκόμενων μαθημάτων... Ταῦτα εἶδον ἰδίᾳ ὁμῶς καὶ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως ἀντελήφθη... Κατὰ ταῦτα λοιπὸν ἐφάνη μοι, ἡ μὲν ἐργασία τοῦ Γ. Γικκόνδῃ, ὅτι δὲν ἐγένετο μετὰ τῆς φιλοπονίας καὶ τοῦ ζήλου ἐκείνου, ἅτινα χαρακτηρίζουσι τὸν εὐπαιδείην καὶ φιλογενὴ διδασκάλον, καὶ διὰ τοῦτο ἡ διδασκαλία αὐτοῦ ὑπελείπετο τοῦ δέοντος καὶ κατὰ ποῖον καὶ κατὰ πόσον. Ἐκ τοῦ ἐναντίου ἡ διδασκαλία τοῦ διδασκαλιστοῦ Θεοδοσίου Μιχακοῦλου, ἐφάνη γενομένη μεθ' ὅλου τοῦ ζήλου, ὃν ἐμπνέει ἡ φλογερὰ φιλοπατρία καὶ φιλοτιμία ὑπὲρ τῶν τάκων τῆς πατρίδος αὐτοῦ... Τὴν κατὰστασιν δὲ ταύτην ἀντελήφθη παραμένοντας ἐπὶ ἐξ κατὰ συνέχειαν ὥρας ἐν τῇ Σχολῇ ἀκροαζόμενος καὶ ἐξετάζων πάντας. Διατείνεσαι κ. Γικκόνδῃ ὅτι σὲ μὲν ἡ ὑμετέρα κοινότης παρακάλεσεν ἵνα συνεχίσῃς τὸ ἔργον σου, ἐμὲ δὲ μετὰ ἐπταετῆ ἐπιτυχῇ διδασκαλίᾳ ἀπέπεμψε ψεύδουσα οὐτιμωδῶς καὶ προκαλεῖς διὰ τούτων γέλωτα παρὰ τοῖς γινώσκουσι τὰ κατὰ σὲ οὐδὲως παρεκλήθητι παρ' ἀπάσης τῆς κοινότητος εἰμὴ ὑπὸ τινων ὁμοφρόνων σοι, εἰσπηδήσας πέρυσί τε καὶ ἐφέτος ἐξαπατήσας συνάμα καὶ τὴν

οἰκείαν Μητρόπολιν εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ συμβολαίου σου. Ἐγὼ δὲ παραιτηθεὶς ἀξιοπρεπῶς κατὰ Ἰουλίον μῆνα ἔνεκεν τῆς ὑπὸ σοῦ προσεγγεθείσης καὶ μέχρι τούδε ἐπικρατούσης τῇ σχολῇ χαλαρώσεως καὶ ἀνωμαλίας δὲν προσεκλήθη ἐπανηλεειμένως ἐν τῇ ὑμετέρᾳ κοινότητι καὶ ἐν Βερατίῳ, ὅτε οἱ καλῶς ἐκτιμήσαντές με με προσέλαβον ἐν Ἀργυροκάστρῳ ἐνθα διατελῶ; Δὲν ὕψωσε πρὸ πολλοῦ φωνὴν κατὰ σοῦ ἡ κοινότης ἀρμόδιως (ἀλλ' οὐπω ἤγγικεν ὥρα) διότι ἐνέσπειρας τοὺς καὶ μέχρι σήμερον ὑφισταμένους, ὡς μὴ ὥφειλε, κομματισμούς καὶ ἐριδίας ἐν αὐτῇ, ὧν ἔνεκεν τὰ πάντα καρκινοποιήσιν δυστυχῶς, καὶ αἰτία τούτων ὑπέστησαν στέρησιν μισοῦ καὶ οἱ λοιποὶ διδάσκαλοι ἐγὼ τε καὶ ὁ θέσιν παιδονόμου καὶ νηπιεγωγοῦ ἐπέχων Β. Σούλης. Δὲν ἔχουσιν οὕτως ταῦτα; ἢ ποῖαν ἄλλην ἀλήθειαν διέστρεψαν πρὸς Θεοῦ; ἢ τίνος ἐπώνυμον ἐσπετερίσθη ἐκτὸς ἐκείνου ὅπερ κληρονομικῶς χρῶμαι; καὶ ὅπερ βαρῶς φέρεις ὡς σοφιστὰ!...

Θ. Μ.

Σημ. «Φωνῆς Ἡπείρου». Δηλοῦμεν ὅτι οὐδεμίαν πλέον ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου θὰ δημοσιεύσωμεν διατριβὴν ἅτε ἐξαντληθέντος.

ΔΩΔΩΝΗ

Εἰκονογραφημένον Ἡπειρωτικὸν ἡμερολόγιον. — Ἔτος πρῶτον — 1896

Ἐξετυπώθη ἄρτι τὸ Ἡπειρωτικὸν τούτου ἡμερολόγιον καὶ ἀποστέλλεται εἰς πάντα ὅστις ἐκ μὲν τῶν ἐπαρχιῶν, ἀποστέλλῃ δρ. 2.50, ἐκ δὲ τοῦ ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 2.10 ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΑΓΤΟΥ: Τὸ ἡμερολόγιον—ὥραι τοῦ ἔτους—Μηνολόγιον—Πανηγύρεις (Ν. Γεώργιος, Ἀγ. Ἀχιλλεὺς, Κοίμησις Θεοτόκου, Πωγωνιανή, Ἀγ. Κοσμάς, Ἰω. Ἀποκεφαλίστης, Βουτσᾶς, Μουχοῦστι, Παζαρόπουλον, Λάμποδον). — Ἀντὶπρόλογος. — Ἀνέκδοτον ὀνομαστικὸν Ἰω. Βηλαρά, — Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἀνθίμος. — Ὁ Ρήθας, — Μητρόπολις Ἰωαννίνων, (ἐκκλησιαστικὴ καὶ ἐκπαιδευτικὴ κατὰστασις) — Γιαννιώτικα Θυμηματα (ποίημα). — Δι' ἐν Φίλημα (διήγημα ἱστορικὸν τῆς Πάργας). — Κορυθαῖ (ιστορικὴ ἐπιτύχησις), — Μητροπολίτης Ἰωαννίνων — Λαογραφικά, — Οἱ Ταϊάμηδες (Θεσπρωτοί), — Οἱ κεκρυμμένοι θησαυροί, — (Τὰ Βλησιδία), — Κόνιτσα, — Ὁ Ξενητεμένος (διήγημα), — Φιλικὴ ἐπιστολή, — Ὁ Τυφλωμένος τραγουδιστής, — Ὁ Γεροκίτζος), — Παράδοσις περὶ τοῦ Ἀγ. Κοσμά, — Ἐπαρχία Δελβίνου — (ιστορικὴ καὶ Γεωγραφικὴ περιγραφή, — Παραδόσεις, ἦθη καὶ ἔθιμα, — Σχολεῖα, — Κάτοικοι, — Τμήμα Βρεκουδετίου καὶ Χειμάρρας, — Ἐθιμον Χιμαραίων, — Ὁ ἔρως (ποίημα), — Κώστας Κρυστάλλης, — Στὸ Σταυρατὸ (ποίημα), — Ἡ ἀρπυγὴ (ποίημα), — Ἡ γέφυρα τῆς Ἀρτης (περιγραφή ἱστορικὴ μετὰ τοῦ ἀναφερομένου ἄσματος), — Τμήμα Πωγωνιανῆς, — Εὐεργεταὶ Ἀθηνῶν, — Καθηγηταὶ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, — Βουλευταὶ, — Ἡπειρωτικὰ Παροιμίαι, — Τὸ χάραγμα (ποίημα), — Δημῶδη Ἡπειρωτικὰ ἄσματα, — Ἡπειρωτικὰ Μοιρολόγια, — Νεκρολογίαι, — (Ἰω. Μπάγκας, Ἡλ. Χαρίτος, Μίλων Σακελλαρίδης, Δ. Μπαρδάς), — Δημῶδεις Ἡπειρωτικοὶ χοροί, — Μουσικὴ τονισμένη ἐπὶ τοῦ ἄσματος «Τὸ Μαργιόλικον».

ΕΙΚΟΝΕΣ—Χρηστάκη (ἐφένης) Ζωγράφος. — Ἡ λίμνη καὶ ἡ Ἀκρόπολις τῶν Ἰωαννίνων. — Ὁ Οἶκος Πατριάρχης Ἀνθίμος Ζ'. — Ὁ Μητροπολίτης Ἰωαννίνων Γρηγόριος. — Ἡ ἐν Ἰωαννίνοις Ζωσιμαία σχολή—Ὁ διοικητὴς τῆς Ἡπείρου. — Τύπος γυναικὸς μετ' ἐνδυμασίας τῆς ἐπαρχίας Πωγωνίου. — Κώστας Κρυστάλλης. — Ἡ Γέφυρα τῆς Ἀρτης. — Γεώργιος Ἀβέρωφ. — Ἰω. Μπάγκας. — Μίλων Σακελλαρίδης. — Τύπος Λιάπη.

Ἡ Δωδώνη πωλεῖται ἐν Ἀθήναις μόνον εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς «Ἑστίας» καὶ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σκουλενίου ἀριθμ. 4 μαγαζεῖον Στεργίου.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Τσουκανέλης ἐγκαταστάσας εἰς Ἀθήνας πωλεῖ τὴν ἐν Ἰωαννίνοις οἰκίαν σου κατεμένην εἰς τὴν ὡραιότεραν συνοικίαν καὶ θαυματικώτατην τοποθεσίαν διὰ πλείονας πληροφίας ἀπευθυνόμενον παρὰ τῷ ἰδιοκτήτῃ ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Ντέκα ἀριθ. 7 παρὰ τὴν Μητρόπολιν.